

ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах швидких змін зовнішнього середовища все більшого значення набуває необхідність управління часом, як співробітників, так і самих менеджерів.

Оскільки питома вага заробітної плати у собівартості продукції в Україні незначна, то питанням управління часу на підприємствах не приділяється достатня увага. Хоча у країнах із високим розвитком економіки тайм-менеджмент виступає одним із джерел підвищення ефективності діяльності підприємства.

На думку науковців тайм-менеджмент виступає підвищення ролі інтелектуальної та творчої складової в управлінні. В управлінських технологіях у площині управління часом організації суттєвого значення набувають як системи управління організацією в цілому, так і організація власного часу працюючого з позиції розуміння невідтворюваності такого ресурсу як час та визначення саме цих позицій технології особистісного росту.

Залежно від спрямованості діяльності організації, ступеня творчості, який може бути застосований в управлінні організацією та виробничим процесом можна використовувати з найбільшою доцільністю один із підходів управління або ж стратегію примушування, або стратегію переконання. Чим вищий ступінь автоматизму роботи, що виконується, тим менша потреба у ініціативності, тобто в цьому разі буде переважати традиційний менеджмент з його інструментами впливу.

У роботі, пов'язаної з самостійним прийняттям рішень і самостійної організації роботи менеджер повинен уміти організувати свій час, володіти інструментами використання особистих цінностей, формулювати та дотримуватись життєвої стратегії розвитку, тобто здійснювати управління персоналом за переконанням.

Технології тайм-менеджменту дозволяють активізувати підлеглих і самого менеджера, знайти резерви особистого часу, розвивати мислення, спрямовувати на ефективність, удосконалити систему управління організацією та окремими виконавцями.

Суттєвою особливістю тайм-менеджменту є те, що самі виконавці та керівники спрямовані на пошук найбільш ефективних рішень через найбільш ефективне використання робочого часу. Зміни, які ініціюють виконавці, найбільш ефективні, оскільки не будуть викликати протидію при намаганні впровадити їх в організаційну діяльність.